

Niên-Nhân-Dân nhất quán liên hệ

(002 T. Ứ.H.X.)

Thái Nhân

Duy-Nhiên tức đại tự nhiên; vô hạn duyên khởi, vô hạn cứu cánh, vô hạn lượng tính (chủng tử) và vô hạn phương trình thức (quá trình diễn tiến). Ở vô hạn lượng tính và vô hạn phương trình thức suy động mà ra vận động, vận động là nguyên nhân của kết-hợp, có kết hợp mà thành có bản vị hợp tướng tức pháp thể hợp tướng. Đã có kết hợp thì tất nhiên cái kết hợp đó phát sinh một đối lập thống nhất và quân hành trạng thái đi đến hướng tha vận động.

Mỗi bản vị là một tự kỷ nguyên nhân và ý tha [hay y tha] vận động (1). Tự kỷ là bản chất cơ năng, đồng thời là nhân quả hình thức và là điều kiện tất nhiên của vận động. Mỗi tự kỷ thành một bản vị, mỗi bản vị ở trong đó lại kết hợp bằng các cơ năng. Tất cả những tác dụng của suy động, vận động và kết hợp thành bản vị ấy là cơ năng. Cho nên nói bản vị là nguyên nhân của cơ năng đồng thời lại là nguyên nhân của bản vị. Tất cả nhật nguyệt, tinh cầu, địa cầu và vạn vật cùng loài người cũng theo luật tắc đó mà tạo thành, nó là hỗ tương nguyên nhân theo công thức *Ý tha-Tự kỷ-Động tha*. Trong Đại tự nhiên vô cùng tận nó hỗ tương nguyên nhân và tự kỷ nguyên nhân, nó hỗ tương vận động và hỗ tương kết hợp thành bản vị bằng đối lập thống nhất, với cái tác dụng sinh, khắc, chế, hóa lẫn nhau mà sinh hóa, hóa sinh của vạn vật một cách rất cơ năng.

Sự kết hợp thành pháp thể là do những cơ năng thành phần nó vĩnh viễn chịu đưa dắt đến một hướng tâm tự thể đó là luật hấp dẫn. Nó hấp dẫn và rất cơ năng ấy cho là Thần, thần thông biến hóa, thần diệu, lý linh diệu, hay diệu dụng hoặc năng tử, nguyên tử năng, điện lực.

Duy nhiên vô nguyên, ở đó có vô hạn lượng tính và vô hạn phương trình thức, ấy là tự kỷ và ý tha hỗ tương vận động và hỗ tương kết hợp theo luật tắc tự nhiên, như thế nó không đưa tư-tướng đến hư vô trống rỗng.

Chỉ có Đạo kỷ (đạo tự mình) là tự kỷ nguyên nhân, là một phạm trù không sai biệt, là phạm trù người. Người là một thể độc đặc, độc tôn trong vũ trụ toàn thể. Trong phạm trù người bao gồm cả tinh thần, vật chất, sinh, lý, lực, dụng, thức, cả chất lượng thời gian, không gian. Người sinh ra sau muôn loài chính lại là định nghĩa cho vũ trụ và sự vật. Vũ trụ và sự vật có ý

nghĩa là bởi có người. Sứ mạng của người là *lập tâm cho Trời Đất, lập mệnh cho Nhân sinh, kế vãng khai lai*, làm điển hình mô phạm.

Nhân tính hay nhân loại tự tính là tự kỷ nguyên nhân tức đạo kỷ nguyên nhân. Duy nhiên vô hạn lượng tính và vô hạn phương trình thức thì điều kiện cho nhân loại tự thành vẫn là tự nhiên trong đối lập thống nhất và y tha vận động ("*Một vòng không đáy, đáy sinh người*" (2)). Tự nhiên là tự nhiên không có ý thức, chỉ bởi luật tắc tự nhiên chuyển vận và kết hợp mà vũ trụ và sự vật sinh hóa, hóa sinh, bởi tính y-tha.

Trời hay Thần linh do Người tưởng tượng ra, và tinh thần hay vật chất hay sinh thể, hay lý, lực, dụng, thức v.v... đều do con tim, khối óc tức do trí tuệ của con người tìm ra. Tất cả những tương đối phạm trù ấy hỗ tương nguyên nhân, hỗ tương vận động và kết hợp. Tất cả phải đem vào nhập dụng cho nhân sinh, đem vào hướng tâm tự thể, như thế thì mới giải thoát cho Người khỏi hướng ra ngoài, bị chi phối bởi ngoại tại, dần dần xa lìa với tự tính, mà trở về tự-chủ ở nơi tự mình.

Ở đâu có đủ điều kiện là có con người, trong thời gian tương đối sơ khởi loài người tự thành một bản vị tự kỷ trong quá trình tự nhiên có độc đặc tính và là trung tâm của nhân loại tự-tại và y tha vận động.

Nhân loại là bản vị kết hợp lên, hỗ tương nguyên nhân và hỗ tương vận động và kết hợp bởi dân tộc (cơ năng). Dân tộc là một hợp thể sinh mệnh kết cấu lên bằng hết thảy những nhân tố đồng-nhất về phần chung như chính trị, kinh tế, văn hóa, xã hội, quân sự, hình thức chế thức (kể cả tập quán). Sự kết hợp thành một pháp thể (tức trung tâm tự thể) theo luật hấp dẫn bởi những mồ hôi, máu đào, nước mắt của dân tộc, nó tự nhiên kiến thiết một trung tâm (tức quốc gia).

Bao giờ cũng còn dân tộc trong thế giới, không thể phá bỏ dân tộc mà đạt đến Đại Đồng. Nhân loại hòa bình phải làm bằng một văn hóa cộng đồng trước đã, rồi ở đó phải xây đắp bằng những luật tắc tự nhiên (tự nhiên sinh thành và kiến thiết trung tâm của Dân tộc là quốc gia, đó là trọng yếu tính), nó kết hợp bằng văn hóa cộng đồng rồi mới tổ chức được một tổ chức cộng đồng.

Nghĩa là một tổ chức cộng đồng cho nhân loại hòa bình phải y-cứ vào trung tâm mỗi dân tộc mà trước hết phải có một văn hóa cộng đồng bắt nguồn ở trung tâm văn hóa mỗi dân tộc (đại đồng tiểu dị). Phải hợp lý hóa và hợp thức hóa các quốc gia toàn thể, vì trung tâm các dân tộc tự nó tự nhiên hình thành, tự nhiên kiến-thiết bởi mồ hôi, máu đào, nước mắt, xứng đáng còn đời đời tích lũy.

Ba phạm trù **Nhiên-Nhân-Dân** hổ-tương nguyên nhân, hổ-tương vận động và kết hợp trong sự đối lập thống nhất: Dân tộc (cá thể) với Nhân loại (toàn thể). Nhân loại với tự nhiên, tự nhiên với xã hội, xã hội với cá nhân. Thời gian với tiến hóa, cần nên suy tưởng, suy ngẫm, suy luận cho tinh tường và sâu xa, cả về yếu điểm là trung tâm bản vị cũng cực quan thiết. Hễ bả ác được những trọng điểm của “**Nhiên-Nhân-Dân**” `nhất quan liên hệ’ tức là đã “**Giác biện chứng lớn**” rồi vậy.

Đầu Xuân Giáp Ngọ, 1954 (4833 T.V.) - 002/T.Ư.H.X

(1) Tức vừa là nguyên nhân tạo thành chính nó, vừa có nhu cầu và xu hướng vận động hướng tha.

(2) Lý Đông A, Đạo Trường Ngâm.

<https://thangnghiadotorg.files.wordpress.com/2020/05/tuyentaptholydonga.pdf>, tr. 11

Ghi chú thêm:

KINH TẾ: Giải quyết vấn đề kinh tế phải đồng thời giải quyết vấn đề văn hóa, chính trị, xã hội. Kinh tế là vấn đề trọng đại cho thời cuộc hiện nay, chỉ thực hiện được bình sản kinh tế xã hội sinh hoạt mới quân bình, tránh được giai cấp đấu tranh và để quân hành tiến bộ. Thực hiện Bình sản Kinh tế đồng thời phải thực hiện văn hóa thủy chuẩn, tán dục chính sách, duyên sơn chính sách, tiểu gia đình và hôn nhân bộ mệnh v.v...

CHÍNH TRỊ: Chính trị là thiết kế và chấp hành nhân sinh, mục đích là điều hòa xã hội, cho xã hội được yên vui và trật tự. Chính trị là thủ đoạn của Cách mạng.

VĂN HÓA: Văn hóa sơ thủy là văn hóa Người (tức Nhân văn), làm sáng và làm cho tiến hóa đến văn minh. Hiện đang tiến qua giai đoạn văn minh cơ khí đến cực độ để chuyển sang văn minh nhân loại, tức trở về thuần chân của Nhân văn. Văn hóa là khởi và chung điểm của chính trị.

XÃ HỘI: Xã hội là do Nhân tính tổ chức (tự vệ tính, nhu yếu tính, và sắc tính). Phải bả ác được xã hội tự tính mới giải quyết được vấn đề xã hội, mới kiến thiết được xã hội hòa hài và an thích. Quốc gia có biên giới nhưng xã hội không biên giới. Xã hội với cá nhân đối lập thống nhất và quân hành. Xã hội quy hạn cá nhân, đồng thời cá nhân có thể đồng hóa cộng tính (các bậc Phật, Thánh Hiền, Vĩ nhân, anh hùng cải hóa được xã hội).

QUÂN SỰ: Quân sự là sức mạnh, bảo vệ quyền lợi quốc gia và nhân dân. Phải nghiêm minh, phải phát huy bằng tự vệ tính của nhân loại, lấy đó làm căn bản cơ cấu.

Người sơ thủy là thuần chân hồn hậu không thiên, không ác tự tính bản nhiên đơn-thuần và quân bình tự tại.

Vô kỷ tính

Vì hoàn cảnh do thiên nhiên và thú vật và do sinh sôi, phồn thịnh mà tập nhiễm thành tham, sân, si. Vì thế mà xa lìa cái tính thuần chân rồi tư tưởng càng thêm lệch-lạc đi.

Xã hội là nhân tính tổ chức, chính trị là điều hòa nhân tính cho xã hội yên vui.

Cố nhiên vì có nơi gọi là kinh tế. Sơ thủy kinh tế là bình sản, bản nhiên thuần phác là tự tính của người nên sơ thủy không đòi hỏi quá phần, không tham.

Bài Nhiên-Nhân-Dân Nhất Quán Liên Hệ này chỉ nói sơ lược, cố ý diễn tả tóm tắt từ thuần túy lý luận duyên trường ra thực-tiến, vận dụng vào các vấn đề thiết thực, cái dụng ý là mong người nghiên cứu có một nhận thức tổng quát, nhưng có liên hệ từ 3 phạm trù: Nhiên-Nhân-Dân đi vào các bộ môn, nghĩa là thực dụng tức là thực biết đến thực làm để đạt thực ích

Thái Nhân

15/02/1974 (4853 T.V.)

002/T.Ư.H.X (Trung Ương Học Xã)

